UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianae, 1661

De Ivre Patronatvs. Titvlvs XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62953

Visual Library

Religioſi mendicantes, per Papam poſt Concilium approbati & confirmati, non poſſunt aliquem ad profeſſionem recipere, domum vel locum de novo acquirere, nec acquiſita ſine licentia alienare, nec extraneis prædicare, confeſſiones eorum audire, vel ad ſepulturam admittere. Et contra factum non tenet, & contra faciens, excommunicatus eſt. h.d. Dominic.

Confirmatos autem per ſedem eandem, poſt idem tamen concilium inſtitutos, quibus ad congruam ſuſtentationem reditus aut poſſeſſiones habere profeſſio ſive regula quælibet interdicunt, ſed per quæſtum publicum tribuere victum ſolet incerta mendicitas: modo decernimus ſubſiſtere infraſcripto, ut videlicet profeſſoribus eorundem ordinum ita liceat in illis remanere, ſi velint, quòd nullum deinceps ad eorum profeſſionem admittant, nec de novo domum vel aliquem locum acquirant, nec domos ſeu loca, quæ habent, alienare valeant ſine ſedis ejuſdem licentia ſpeciali. Nos enim ea diſpoſitioni ſedis Apoſtolicæ reſervamus, in terræ ſanctæ ſubſidium, vel pauperum, vel alios pios uſus per locorum ordinarios, vel eos, quibus ſedes ipſa commiſerit, convertenda. Si verò ſecus præſumptum fuerit, nec perſonarum receptio, nec domorum vel locorum acquiſitio, aut ipſorum, cæterorumque bonorum alienatio valeat, & nihilominus contrarium facientes ſententiam excommunicationis incurrant. Perſonis quoque ipſorum ordinum omninò interdicimus, quoad extraneos, prædicationis & audiendæ confeſſionis officium, aut *a* etiam ſepulturam.

Revocatio ordinum mendicantium, prædicatores, minores, eremitanos, & carmelitas non comprehendit. hoc dicit. Dominic.

Sanè ad prædicatorum & minorum ordines (quos evidens ex eis utilitas eccleſiæ univerſali proveniens perhibet approbatos) præſentem non patimur conſtitutionem extendi. Cæterùm Eremitarum ſancti Auguſtini, & Carmelitarum ordines, quorum inſtitutio dictum Concilium generale præceſſit, in ſolido ſtatu volumus permanere.

Exeuntes de ordinibus revocatis, non collegialiter, ſed ſingulariter ad alios ordines tranſire poteſt. h.d. Dominic.

Ad hæc perſonis ordinum (ad quos conſtitutio præſens extenditur) tranſeundi ad reliquos ordines approbatos licentiam concedimus generalem: ita quòd nullus ordo ad alium, vel conventus ad conventum ſe, ac loca ſua totaliter transferat *b*, ſedis ejuſdem ſuper hoc permiſſione ſpecialiter non obtenta.

DE CAPELLIS MONAchorum.

TITVLVS XVIII.

CAP. I.

Inſtituti in eccleſiis Monachorum ad curam populi per Epiſcopum ad ipſorum præſentationem, per eundem (ſi cauſa ſubſit) ſunt deſtituendi. h.d. Dominicus.

Bonifacius octavus.

PResbyteri, qui ad curam populi per Monachos in eorum eccleſiis præſentantur Epiſcopis, & inſtituuntur ab ipſis: (cùm debeant eſſe perpetui *c*) conſuetudine vel ſtatuto quovis contrario non obſtante, ab eiſdem nequeunt eccleſiis (niſi per Epiſcopos, & ex cauſa rationabili) amoveri.

a In manuſcript. ita: ac etiam ſepulturam. b alit. tranſferunt. c Dictio, perpetuus, quid ſignificet, vid. Fulgoſ. conſ. 157. incip. in cauſa Benedicti, & Alex. conſil. 60. incip. omiſſo multiloquio. in 1. volum.

DE IVRE PATRONATVS *a*.

TITVLVS XIX.

CAP. I.

Donatio juris patronatus laici facta loco eccleſiaſtico, etiam ſine conſenſu Epiſcopi, tenet: non tamen præjudicat juri Epiſcopi. h. d. Dominicus.

Bonifacius octavus.

SI laicus jus patronatus eccleſiæ ſibi competens, eidem vel alteri eccleſiæ ſeu loco religioſo duxerit conferendum, hujuſmodi collatio (quamvis abſque aſſenſu Epiſcopi facta fuerit) efficax eſt cenſenda *b*. Per præfatam tamen collationem juri Epiſcopi, qui eidem aſſenſum non præbuit, nolumus in aliquo derogari.

Laicus quadrimeſtre tempus habet ad præſentandum: eccleſia verò ſemeſtre, licet à laico acquiſiverit jus patronatus. hoc dicit. Dominicus.

Verùm licet patronus laicus ad præſentandum tempus habeat quadrimeſtre duntaxat: eccleſia tamen (vel monaſterium, cui facta eſt à laico juris patronatus collatio) tempus habet ſemeſtre. Et omninò quantum ad præſentationem pertinet, non ut patronus laicus, ſed ut patronus debet eccleſiaſticus reputari.

DE CENSIBVS, EXACTIONIBVS, & procurationibus.

TITVLVS XX.

CAP. I.

Archiepiſcopus volens provinciam viſitare, prius debet viſitare eccleſiam, civitatem, & diœceſim propriam, clericos & laicos earundem. h.d. Dominicus.

Innocentius IV.

ROmana *c* eccleſia: *& infrà.* Statuimus, ut quilibet Archiepiſcopus ſuam volens viſitare provinciam, prius eccleſiæ ſuæ capitulum ac civitatem & diœceſim propriam plenè viſitare procuret: nec ſit ſolùm erga majorum, ſed etiam minorum eccleſiarum, nec circa clericorum tantùm, ſed etiam populorum viſitationem intentus. Et ſi commodè vel abſque difficultate accedere ad unamquamque non poterit, de pluribus locis ad unum congruum clericos & laicos ſtudeat convocare, ne in illis viſitatio poſtponatur.

Viſitata ſua diœceſi, Archiepiſcopus in parte vel in totum viſitat omnia loca eccleſiaſtica, clerum & populum provinciæ procurationem à viſitatis recipiendo. h.d. Domin.

Deinde liceat ei per totam provinciam vel ejus partem viſitationis officium exercere, civitates & diœceſes, ſuffraganeos ſuos & eorum ſubditos, cathedralium & aliarum eccleſiarum capitula & monaſteria, eccleſias & alia religioſa & pia loca, cleros & populos liberè viſitando, ac procurationes à locis tantum recipere viſitatis.

Archiepiſcopus poſt inceptam viſitationem in una diœceſi tranſiens ad aliam, ad primam redire non poteſt: niſi de novo reiteret in tota provincia. Dominic.

Ex quo tamen aliquam de ipſis diœceſibus viſitare cœperit, nunquam poſtea, ſive totam ſive partem ejus viſitaverit, revertatur cauſa viſitationis ad illam, priuſquam omnes reliquæ ipſius provinciæ diœceſes in toto vel in parte (quas ſecurè viſitare poterit) & ſua denuò fuerint viſitatæ. Quòd ſi fortè eadem diœceſis vel aliqua ibi eccleſia plus aliis indiguerit viſitari: tunc aliarum

a De materia hujus tit. vide quod noviſſimè decrevit Concil. Trid. ſeſſ. 25. de refor. c. 9. b Vid. l. cum à matre. C. de re. vin. & l. peto. §. fratr. ff. de leg. 2. c De materia hujus decret. præter ſtatuta in Conc. Later. ſub Alexand. III. c. 4. & in Concil. Later. ſub Innocent. III. c. 33. vide omninò quæ noviſſimè ſancivit Concil. Trid. ſeſſ. 24. de reform. ca. 5.